

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl soudkyní Mgr. Danou Chromou ve věci

žalobce: **Bohemia Faktoring, a.s.**, IČO 27242617
sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha 1 - Malá Strana
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Karlem Goláněm, Ph.D.
sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha 1

proti
žalované:

bytem [REDACTED]
o 84 773 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci částku ve výši 2 400 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba, že žalovaná je dále povinna zaplatit žalobci částku 82 373 Kč, kapitalizovaný zákonný úrok z prodlení ve výši 12 633,99 Kč, kapitalizovaný úrok ve výši 13 554,79 Kč, zákonný úrok z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 62 007,29 Kč od 29. 4. 2025 do zaplacení a úrok ve výši 15 % ročně z částky 62 007,29 Kč od 29. 4. 2025 do zaplacení, **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce navrhoval vydání rozhodnutí, podle něhož bude žalovaná povinna zaplatit mu částku 84 773 Kč s úrokem a zákonným úrokem z prodlení. V odůvodnění žaloby uvedl, že mezi právním předchůdcem žalobce společností Provident Financial s. r. o. a žalovanou došlo dne [REDACTED] k uzavření Smlouvy o spotřebitelském úvěru č. [REDACTED]. Dle smluvního ujednání jsou nedílnou

součástí této smlouvy Smluvní podmínky smlouvy o spotřebitelském úvěru otištěné na zadní straně smlouvy. Žalobce uvedl, že právní předchůdce žalobce, jako poskytovatel zápůjčky, posoudil před jejím poskytnutím s odbornou péčí schopnost žalované požadovanou zápůjčku splácet. Zejména provedl vyhodnocení informací požadovaných a získaných od žalované před uzavřením předmětné smlouvy o spotřebitelském úvěru, kdy žalovaná byla dotazována na své rodinné, majetkové, pracovní a jiné poměry a tyto informace byly ověřovány oproti dokladům vyžádaných od žalované. Poskytnuté informace byly zaznamenány do zákaznické karty žalované a byly ověřeny doklady uvedenými v části zákaznické karty nazvané „Ověřené dokumenty“, mezi které patří zejména pracovní smlouva, výplatní pásky za poslední 3 měsíce předcházející žádosti o poskytnutí zápůjčky a nájemní/podnájemní smlouva. V důsledku takto učiněného posouzení schopnosti žalované splácet spotřebitelský úvěr, byla teprve se žalovanou uzavřena smlouva. Na základě smlouvy poskytl právní předchůdce žalobce žalované peněžní prostředky ve výši 100 000 Kč. V souvislosti s poskytnutou zápůjčkou se žalovaná ve smlouvě zavázala zaplatit právnímu předchůdci žalobce částku ve výši 83 275 Kč, jenž představuje součet kapitalizovaných úroků za půjčené peněžní prostředky za sjednanou dobu řádného trvání smlouvy ve výši 77 905 Kč, s úrokovou sazbou ve výši 15 % ročně sjednanou na straně 2 smlouvy o spotřebitelském úvěru, a částku za zpracování zápůjčky ve výši 1 500 Kč. Celkovou částku odpovídající součtu poskytnuté zápůjčky a poplatku a pojistného (bylo-li sjednáno) se žalovaná ve smlouvě zavázala uhradit ve 30měsíčních splátkách po 6 110 Kč, přičemž poslední splátka byla stanovena na 26. 12. 2023. Žalovaná však nehradila sjednané splátky řádně a včas. Poslední příslušná splátka byla ze strany žalované uhrazena dne 18. 1. 2023. Žalovaná od uzavření smlouvy do podpisu smlouvy o postoupení pohledávek uhradila celkem částku 97 600 Kč. Ke dni 21. 5. 2023 provedl právní předchůdce žalobce vyčíslení a dlužná jistina činila částku 62 007,29 Kč a dlužný poplatek částku 22 765,71 Kč. Po tomto datu již žalovanou na předmětnou pohledávku nebylo uhrazeno ničeho. Vzhledem k tomu, že dlužná částka nebyla ze strany žalované řádně v plné výši uhrazena, úročí se neuhrazená jistina ve výši 62 007,29 Kč dále úrokem ve výši 15 % ročně sjednaným na straně 2 smlouvy o spotřebitelském úvěru, a to od 27. 12. 2023 do zaplacení. Dále žalobce uvedl, že pohledávka vyplývající z uvedené smlouvy, včetně příslušenství, se všemi právy s ní spojenými, byla ze strany společnosti Provident Financial s. r. o. postoupena na základě Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 28. 4. 2025 žalobci jako novému věřiteli, a to s účinností ke dni 28. 4. 2025. Postoupení pohledávky bylo žalované písemně oznámeno dopisem zaslaným doporučeně. Žalobce uvedl, že požaduje po žalované zaplacení celkové dlužné částky ve výši 84 773 Kč sestávající se z dlužné jistiny ve výši 62 007,29 Kč a dlužné částky poplatku ve výši 22 765,71 Kč, kapitalizovaných úroků ve výši 13 554,79 Kč, kapitalizovaných zákonných úroků z prodlení ve výši 12 633,99 Kč, dále úroků ve výši 15 % ročně z dlužné jistiny ve výši 62 007,29 Kč od 29. 4. 2025 do zaplacení a úroků z prodlení v zákonné výši 15 % ročně z dlužné jistiny ve výši 62 007,29 Kč od 29. 4. 2025 do zaplacení. Žalovaná dlužné částky neuhradila, přestože byla upomínána.

2. Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.
3. Dále žalobce doplnil svá skutková tvrzení o zkoumání úvěruschopnosti žalované a uvedl, že ze zákaznické karty ze dne 21. 6. 2021 se podává, že právní předchůdce žalobce ověřil před uzavřením smlouvy o zápůjčce majetkovou situaci žalované z pracovní smlouvy. Současně si z veřejně dostupného insolvenčního rejstříku ověřil, že vůči žalované není vedeno insolvenční řízení. S ohledem na informace, které žalovaná uvedla, zejména, že je zaměstnána na hlavní pracovní poměr jako dělnice ve společnosti [REDAKCE], její měsíční příjem činí 40 687 Kč, žije v nájmu, nemá vyživovací povinnost k žádné další osobě, nemá úvěr z kreditní karty ani zápůjčku u jiné společnosti, dále s ohledem na výši jejího příjmu a výši požadované zápůjčky, dospěl právní předchůdce žalobce k názoru, že schopnost žalované splácet tuto zápůjčku je dostatečná. Právní předchůdce žalobce neměl důvod pochybovat o správnosti a pravdivosti tvrzení žalované, které

uvedla v zákaznické kartě. Žalovaná svým podpisem na zákaznické kartě potvrdila úplnost, přesnost a pravdivost veškerých údajů uvedených na obou stranách této karty. Dále čestně prohlásila, že reálně disponuje s použitelným příjmem, který uvedla v zákaznické kartě a že tento údaj je ke dni podpisu této karty pravdivý. Současně prohlásila, že nezamlčela žádný údaj podstatný v souvislosti s žádostí o zápůjčku.

4. Po provedeném dokazování bylo ze Smlouvy o spotřebitelském úvěru zjištěno, že byla uzavřena mezi společností Provident Financial s. r. o. a žalovanou dne 21. 6. 2021. Na základě této smlouvy společnost Provident Financial s. r. o. poskytla žalované úvěr ve výši 100 000 Kč s tím, že část úvěru bude poskytnuta na splacení zůstatku dříve uzavřené smlouvy č. [REDACTED], který činí 49 427 Kč a žalované tak bude vyplacena částka ve výši 50 573 Kč. Žalovaná se zavázala za tento spotřebitelský úvěr zaplatit poplatek, který se skládá z úroku ve výši 77 905 Kč, částky za zpracování spotřebitelského úvěru ve výši 1 500 Kč. Dále se žalovaná zavázala zaplatit pojistné, které za sjednanou dobu pojištění činí 3 870 Kč. Žalovaná se tak zavázala zaplatit celkovou částku ve výši 183 275 Kč, a to ve 30měsíčních splátkách po 6 110 Kč. Dále bylo z této smlouvy zjištěno, že žalovaná podpisem smlouvy stvrdila, že obdržela v hotovosti celkovou výši spotřebitelského úvěru, případně sníženou o částku odpovídající dluhu z předchozí smlouvy o spotřebitelském úvěru. Tvzení žalobce o tom, jakým způsobem žalovaná úvěr splácela, je prokázáno tabulkou umoření, z níž vyplývá, že žalovaná úvěr začala splácet dne 26. 7. 2021 a poslední splátka byla uhrazena dne 18. 1. 2023, přičemž celková splacená částka činí 97 600 Kč. Dále žalobce své tvrzení uvedené v žalobě prokázal Smlouvou o postoupení pohledávek, z níž bylo zjištěno, že byla uzavřena dne 28. 4. 2025 mezi společností Provident Financial s. r. o. jako postupitelem a žalobcem jako postupníkem. Z přílohy k této smlouvě bylo zjištěno, že byla postoupena i pohledávka za žalovanou. Z dopisu ze dne 28. 4. 2025 bylo zjištěno, že právní předchůdce žalobce společnost Provident Financial s. r. o. oznámila žalované, že na základě Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 28. 4. 2025 se společnost Bohemia Faktoring a. s. stala věřitelem pohledávky, která vznikla ze Smlouvy č. [REDACTED], a to včetně příslušenství. Odeslání tohoto dopisu bylo prokázáno poštovním podacím lístkem.
5. Dále žalobce své tvrzení uvedené v žalobě o zkoumání úvěruschopnosti žalované prokázal Zákaznickou kartou – Žádostí o spotřebitelský úvěr ze dne 21. 6. 2021, z níž bylo zjištěno, že je vyplněna žalovanou a žalovaná, zde uvádí, že žádá o spotřebitelský úvěr ve výši 100 000 Kč. Dále zde žalovaná vyplnila své osobní údaje, číslo mobilního telefonu. Dále uvedla, že žije v nájmu, má středoškolské vzdělání, je vdova a úvěr požaduje z důvodu refinancování. Uvedla, že nemá žádnou vyživovací povinnost, není majitelem auta, je zaměstnána na plný úvazek, a to jako dělnice u společnosti [REDACTED]. Její čistý měsíční příjem činí 15 687 Kč, další čisté příjmy domácnosti činí 25 000 Kč. Celkový příjem domácnosti tak činí 40 687 Kč. Ohledně běžných měsíčních výdajů uvedla, že se skládají z interních splátek vůči společnosti Provident Financial s. r. o. ve výši 3 371 Kč a další odhadované měsíční výdaje žadatele činí 2 000 Kč. Dále uvedla, že nemá spotřebitelský úvěr u jiné společnosti, nemá kreditní kartu, má bankovní účet na své jméno. K této žádosti doložila pracovní smlouvu. Z pracovní smlouvy bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi [REDACTED] a [REDACTED] jako zaměstnavatelem a žalovanou jako zaměstnancem dne [REDACTED]. Pracovní poměr byl dohodnutý na dobu určitou, nejdéle do [REDACTED] se zkušební lhůtou 3 měsíce. Byla zde dohodnuta mzda ve výši 3,60 EUR/hodinu. Z výplatních pásek žalované bylo zjištěno, že na účet žalované v březnu 2021 byla odeslána částka 532,52 EUR, v dubnu 2021 částka 638,87 EUR a v květnu 2021 částka 617,73 EUR. Z nájemní smlouvy bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi [REDACTED] a [REDACTED] jako pronajímateli a žalovanou jako nájemcem dne 26. 4. 2018. Ve smlouvě bylo sjednáno nájemné ve výši 4 000 Kč měsíčně s tím, že tato částka se skládá z holého nájemného ve výši 2 500 Kč a služeb spojených s užíváním – elektřina ve výši

600 Kč, voda ve výši 400 Kč a plyn ve výši 500 Kč. Nájemní smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31. 12. 2025.

6. Na základě provedeního dokazování má soud za prokázané, že mezi právním předchůdcem žalobce a žalovanou byla uzavřena smlouva o úvěru ve smyslu § 2395 a následujících občanského zákoníku, která se považuje za spotřebitelský úvěr ve smyslu zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru. Aktivní procesní legitimace žalobce je pak dána § 1879 občanského zákoníku, když soud má za prokázané platné postoupení pohledávky na žalobce.
7. Soud se nejprve zabýval tím, zda došlo k platnému uzavření úvěrové smlouvy. Podle § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele a pokud je to nezbytné z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Podle odst. 2 citovaného ustanovení poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů. Jako důsledek porušení uvedené povinnosti stanoví § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru neplatnost smlouvy uzavřené v rozporu s povinností poskytovatele úvěru s tím, že se jedná o neplatnost absolutní (srovnej rozsudek Soudního dvora EU druhého senátu ze dne 5. 3. 2020 ve věci C 679/18, který dovedl povinnost národních soudů zkoumat podmínky smlouvy o spotřebitelském úvěru z úřední povinnosti, aniž by námitku neplatnosti vznesl spotřebitel). Soud se tedy zabýval tím, zda právní předchůdce žalobce splnil povinnost stanovenou mu zákonem o spotřebitelském úvěru v § 86, a to z úřední povinnosti. Z provedeního dokazování vyplývá, že příjem žalované ze zaměstnání činí 15 687 Kč měsíčně čistého, kdy tato částka byla uvedena žalovanou v zákaznické kartě a je potvrzená výplatními páskami. Čím je tvořen další příjem domácnosti ve výši 25 000 Kč, však žalobce netvrdil, ani neprokazoval. Pokud jde o výdaje žalované, žalovaná v zákaznické kartě uvedla interní splátky ve výši 3 371 Kč a odhadované měsíční výdaje ve výši 2 000 Kč. Tato částka však neodpovídá ani sjednanému nájemnému, které dle nájemní smlouvy činí 4 000 Kč. Navíc zde nejsou zohledněny další výdaje, například na stravování, oblékání a podobně. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že právní předchůdce žalobce při posouzení schopnosti žalované úvěr splácet nedostál povinnosti stanovené v § 86 zákona o spotřebitelském úvěru postupovat s odbornou péčí. Důsledkem tohoto postupu (nesprávného, neobjektivního, bez odborné péče posouzení úvěruschopnosti) je pak skutečnost, že předmětná smlouva o úvěru, na základě níž byly žalované poskytnuty finanční prostředky ve výši 100 000 Kč, je absolutně neplatná.
8. Za situace, kdy soud dospěl k závěru, že smlouva o úvěru je pro porušení povinností právního předchůdce žalobce řádně posoudit úvěruschopnost žalované před uzavřením smlouvy absolutně neplatná, je žalovaná, jakožto spotřebitel, podle odst. § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru povinna vrátit pouze poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru, a to v době přiměřené jejím možnostem. Ustanovení § 87 zákona o spotřebitelském úvěru je speciální vůči obecné úpravě bezdůvodného obohacení podle § 2991 a § 2993 občanského zákoníku. Žalobce tak má právo pouze na vrácení poskytnuté neuhrazené jistiny, nikoliv na úroky, poplatky či smluvní pokutu a podobně, a to v nové době splatnosti (buď mezi účastníky dohodnuté nebo soudem určené). Splatnost neodvisí od výzvy věřitele k plnění, nýbrž od možností dlužníka (spotřebitele). Nárok na zákonné úroky z prodlení podle § 1970 občanského zákoníku vzniká teprve v okamžiku prodlení dlužníka s vrácením zbývajících jistiny spotřebitelského úvěru v době podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 4. 2022, č. j. 33 Cdo

3675/2021–262). Žalobce, jako právní nástupce poskytovatele úvěru, má tedy právo pouze na vrácení poskytnuté neuhrazené jistiny. Vzhledem k tomu, že žalované byla poskytnuta částka 100 000 Kč a v řízení bylo prokázáno, že žalovaná uhradila částku 97 600 Kč, je povinna vrátit částku 2 400 Kč. Ohledně této částky tedy soud žalobě jako důvodné vyhověl, ve zbytku pak byla žaloba zamítnuta.

9. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru je spotřebitel povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Podle odst. 2 citovaného ustanovení určí soud dobu dle možnosti spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům. S ohledem na výši dlužné částky a s přihlédnutím k příjmu, kterého byla žalovaná schopna dosahovat, soud uložil žalované zaplatit dlužnou částku ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.
10. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o. s. ř. Podle citovaného ustanovení by právo na náhradu nákladů řízení měla žalovaná. Vzhledem k tomu, že žalované žádné náklady řízení nevznikly, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna řádně a včas, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí.

Strakonice 11. března 2026

Mgr. Dana Chromá v. r.
soudkyně